

2023

IZBA GOSPODARKI ELEKTRONICZNEJ

KSIĘGA E-IZBY: NIWELOWANIA BARIER LEGISLACYJNYCH W GOSPODARCE CYFROWEJ

Patrycja Sass-Staniszevska

PREZES IZBY GOSPODARKI ELEKTRONICZNEJ

Od dziesięciu lat Izba Gospodarki Elektronicznej prężnie działa na rzecz stabilnego i przyjaznego dla branży prawa, zarówno w kraju, jak i w Komisji Europejskiej; tu w składzie organizacji Ecommerce Europe. **Łączymy przedsiębiorców działających w handlu elektronicznym i dbamy o interesy małych, średnich oraz dużych przedsiębiorców.**

Każdy głos jest tak samo istotny i ma znaczenie, niezależnie od potrzeb jego autorów. Dlatego przygotowanie „**Księgi e-Izby: Niwelowania Barrier Legislacyjnych w Gospodarce Cyfrowej**” służy współpracy pomiędzy biznesem oraz instytucjami polskiej administracji rządowej celem sprawniejszego rozwoju cyfryzacji polskiej gospodarki. Mam nadzieję, że Księga e-Izby będzie dużym wsparciem merytorycznym dla nowo wybranej administracji publicznej i ministra cyfryzacji” - **mówi Patrycja Sass-Staniszevska, prezes Izby Gospodarki Elektronicznej.**

Przejrzyste i dopasowane do realiów gospodarczych prawo jest jedynym z kluczowych czynników, które są niezbędne dla zapewnienia przedsiębiorcom warunków do stabilnego rozwoju. Ważna jest także przewidywalność procesu stanowienia prawa i odpowiedni czas na wdrożenie nowych regulacji.

Ostatnie lata to czas, w którym pojawiło się wiele nowych regulacji dotyczących szeroko rozumianego handlu elektronicznego. Jednocześnie prawo nie nadąża za dynamicznymi zmianami następującymi na rynku nowoczesnych technologii.

Powyższe czynniki sprawiają, że w przepisach prawa pojawiają się bariery dla płynnego rozwoju e-przedsiębiorców. **W Księdze e-Izby: Niwelowania Barrier Legislacyjnych w Gospodarce Cyfrowej przedstawiamy zestawienie przepisów, które negatywnie wpływają na sytuację e-przedsiębiorców i utrudniają ich funkcjonowanie.** Jednocześnie proponujemy rozwiązania, które pozwolą na usunięcie wskazanych przez nas problemów.

Witold Chomiczewski

PEŁNOMCNIK E-IZBY DS. LEGISLACJI
KANCELARIA LUBASZ I WSPÓLNICY

CZĘŚĆ I - E-COMMERCE

ROZWÓJ POLSKIEJ GOSPODARKI ELEKTRONICZNEJ

Problemem wymagającym działania ze strony ustawodawcy jest bardzo zła pozycja konkurencyjna **polskich małych i średnich e-przedsiębiorców** w relacji do przedsiębiorców działających na platformach, które mają swoje siedziby poza **Unią Europejską**. Jest to problem strukturalny związany z lukami regulacyjnymi. Nadzieję na rozwiązanie niektórych z nich przynosi **Rozporządzenie akt o rynkach cyfrowych (Digital Markets Act)** oraz **rozporządzenie akt o usługach cyfrowych (Digital Services Act)**, jednak nie niwelują one wszystkich problemów. Jednocześnie od dłuższego już czasu przedsiębiorcy natrafiają na bariery prawne, które zwiększają koszty ich działania lub utrudniają prowadzenie biznesu. Dlatego sytuacja wymaga przyjęcia przez polskiego ustawodawcę przepisów o rozwoju **polskiej gospodarki cyfrowej**.

Poniżej wskazujemy propozycje rozwiązania najważniejszych problemów stojących na drodze rozwojowi gospodarki elektronicznej.

Lp	Akt prawny	Proponowane zmiany
1.	Ustawa z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz.U.2021.222 – t.j.	<ol style="list-style-type: none">1. W art. 3 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:<ul style="list-style-type: none">• „3a) dystrybutor z państwa trzeciego - przedsiębiorcę z siedzibą lub miejscem zamieszkania poza terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który sprzedaje produkt konsumentowi mającemu miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

		<ol style="list-style-type: none">2. W art. 15 dotychczasowa treść art. 15 zostaje przeniesiona do ustępu pierwszego tego artykułu, a po nim dodaje się ustęp drugi, który otrzymuje następujące brzmienie:<ul style="list-style-type: none">• <i>„Konsument, który nabył produkt od dystrybutora z państwa trzeciego może zgłosić organom nadzoru, podejrzenie niespełniania przez ten produkt wymagań dotyczących bezpieczeństwa. Do czasu doręczenia konsumentowi rozstrzygnięcia tego podejrzenia przez organy nadzoru, bieg terminów z rękojmi oraz przewidzianych w art. 27 i 29 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2020 r. poz.287) ulega zawieszeniu.”</i>3. W art. 24 ust. 9 po pkt 2) dodaje się pkt 3) w brzmieniu:<ul style="list-style-type: none">• <i>„3) wobec dystrybutora z państwa trzeciego, jeżeli konsument nabył produkt bezpośredni od niego.”</i>4. po art. 24a dodaje się art. 24b treści następującej: „Art. 24b. 1. W przypadku otrzymania przez organ nadzoru zgłoszenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2, organ nadzoru w drodze decyzji doręczanej konsumentowi:<ul style="list-style-type: none">• stwierdza, że produkt nie spełnia ogólnych wymagań dotyczących bezpieczeństwa oraz publikuje decyzję z oznaczeniem produktu na swojej stronie internetowej;• umarza postępowanie zgodnie z art. 24 ust. 14. 2. Przepis art. 24 ust. 4-13 stosuje się odpowiednio.”
2.	Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U.2022.2509 – t.j.).	<ol style="list-style-type: none">1. art. 53 otrzymuje brzmienie:<ul style="list-style-type: none">• <i>„Art. 53. Umowa o przeniesienie autorskich praw majątkowych wymaga zachowania formy pisemnej, opatrzenia podpisem zaufanym lub podpisania profilem zaufanym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2021 r. poz. 2070), lub podpisem osobistym w rozumieniu ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. z 2021 r. poz. 816), pod rygorem nieważności.”</i>2. art. 67 ust. 5 otrzymuje brzmienie:<ul style="list-style-type: none">• <i>„5. Umowa licencyjna wyłączna wymaga zachowania formy pisemnej, opatrzenia podpisem zaufanym lub podpisania profilem zaufanym w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2021 r. poz. 2070), lub podpisem osobistym w rozumieniu ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. z 2021 r. poz. 816), pod rygorem nieważności.”</i>

3.	Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U.2023.1610 – t.j. z późn. zm.).	<ol style="list-style-type: none">1. art. 385⁵ otrzymuje brzmienie:<ul style="list-style-type: none">• „Art. 385⁵. Przepisy dotyczące konsumenta, zawarte w art. 385¹-385³, stosuje się do osoby fizycznej zawierającej umowę bezpośrednio związaną z jej działalnością gospodarczą, jeżeli łączny obrót tej osoby z danym sprzedawcą nie przekracza w danym roku kalendarzowym kwoty 5 000 zł, wliczając podatek od towarów i usług.”.2. art. 709² otrzymuje brzmienie:<ul style="list-style-type: none">• „Art. 709². Umowa leasingu powinna być zawarta w formie dokumentowej pod rygorem nieważności.”.
4.	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2023.2488 – t.j.).	<ol style="list-style-type: none">1. po art. 6e dodaje się art. 6f w następującym brzmieniu:<ul style="list-style-type: none">• „Art. 6f. Przepisów art. 6a-6e nie stosuje się w odniesieniu do powierzenia przez bank wykonywania czynności przedsiębiorcom prowadzącym schemat płatniczy lub system płatności.”.
5.	Ustawa z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U.2020.287 – t.j. z późn. zm.).	<ol style="list-style-type: none">1. art. 7aa otrzymuje brzmienie:<ul style="list-style-type: none">• „Art. 7aa. Przepisy dotyczące konsumenta zawarte w rozdziałach 4, 5a i 5b stosuje się do osoby fizycznej zawierającej umowę bezpośrednio związaną z jej działalnością gospodarczą, jeżeli łączny obrót tej osoby z danym sprzedawcą nie przekracza w danym roku kalendarzowym kwoty 5 000 zł, wliczając podatek od towarów i usług.”.
6.	Prawo podatkowe – postulat generalny.	Wydłużenie vacatio legis dla ustaw podatkowych oraz ograniczenie prowadzenia zmian podatkowych do dwóch dat w roku: styczeń oraz lipiec. Częste zmiany podatkowe wprowadzają niepewność na rynku gospodarczym przez co podatnicy nie są w stanie prawidłowo rozwijać swoich działalności, a także jest przyczyną, dlaczego inwestorzy rezygnują z polskiego rynku. Ostateczny kształt wprowadzanych zmian powinien być ogłoszony na tyle wcześnie by podatnicy mogli gruntownie zbadać swoją sytuację oraz podjąć odpowiednie działania w zakresie obowiązków, jakie są na nich nakładane. Termin powinien wynosić nie mniej niż 3 miesiące.
7.	Zapewnienie ram prawnych dla stosowania Aktu o usługach cyfrowych.	Chociaż Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) będzie stosowane w Polsce bezpośrednio, to jednak konieczne jest wskazanie koordynatora ds. usług cyfrowych w Polsce oraz uchylenie art. 12-15 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, gdyż te zagadnienia są przedmiotem art. 4-8 rozporządzenia. Brak powołania koordynatora ds. usług cyfrowych utrudnia przedsiębiorcom proces wdrożenia obowiązków wynikających z rozporządzenia.

POZOSTAŁE BARIERY

Lp	Akt prawny	Numer przepisu	Treść przepisu	Na czym polega bariera prawna	Proponowane rozwiązanie
1.	Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 roku Kodeks cywilny (Dz.U.2023.1610 t.j. - z późn. zm.)	art. 66 ¹ § 1	Oferta złożona w postaci elektronicznej wiąże składającego, jeżeli druga strona niezwłocznie potwierdzi jej otrzymanie.	Przewidziany w przepisie model oferty elektronicznej budzi istotne wątpliwości konstrukcyjne. Wymusza on bowiem złożenie przez adresata oferty dwóch niezależnych oświadczeń w celu zawarcia umowy z oferentem. Zgodnie z obecnym brzmieniem przepisu potwierdzenie otrzymania oferty należy bowiem odróżnić od przyjęcia oferty. Potwierdzenie nie stanowi oświadczenia wyrażającego wolę zawarcia umowy, a jedynie przejaw woli, z którym ustawa wiąże skutek prawny w postaci związania ofertą. Potwierdzenie otrzymania oferty nie przesądza więc woli podmiotu składającego potwierdzenie co do zawarcia umowy z oferentem - adresat może bowiem ofertę przyjmując, odrzucić ją lub przyjmując z zastrzeżeniem zmian lub uzupełnień. Dodatkowe wątpliwości budzi określenie momentu związania ofertą, tj. czy następuje ono od chwili potwierdzenia (ex nunc) czy z mocą wsteczną, od chwili jej złożenia (ex tunc). Istotne trudności związane są także z rozstrzygnięciem, która ze stron umowy zawieranej on-line (przedsiębiorca prowadzący e-sklep czy podmiot składający zamówienie za jego pośrednictwem) jest oferentem w rozumieniu k.c. Ocena tej kwestii w sposób istotny wpływa na moment zawarcia umowy oraz zakres obowiązków jej stron.	Doprecyzowanie obecnego modelu oferty elektronicznej oraz jednoznaczne rozstrzygnięcie czy prezentowanie produktów w ramach e-sklepu należy traktować jako złożenie oferty w rozumieniu art. 66 ¹ § 1 k.c. Jest to ważne również z uwagi na rozbieżne stanowiska w literaturze prawniczej.
2.	Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.U.2022.2509 – t.j. z późn. zm.)	art. 68 ust. 2	Licencję udzieloną na okres dłuższy niż pięć lat uważa się, po upływie tego terminu, za udzieloną na czas nieoznaczony.	Przepis uniemożliwiający zawarcie umowy, która w sposób trwały zapewni możliwość korzystania z utworu w okresie dłuższym niż 5 lat. Zupełnie nieprzystający do rzeczywistości, a w szczególności do potrzeb rynku w zakresie programów komputerowych i utworów audiowizualnych. Regulacja ogranicza swobodę umów w sposób nieuzasadniony i szkodliwy dla wszystkich uczestników rynku.	Przepis należy wykreślić z ustawy. Jeżeli istnieje jakieś ratio legis dla tego rodzaju regulacji, termin powinien zostać wydłużony co najmniej dwukrotnie.

3.	Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz.2022.2509 – t.j. z późn. m.)	Art. 41 ust. 2	Umowa o przeniesienie autorskich praw majątkowych lub umowa o korzystanie z utworu, zwana dalej „licencją”, obejmuje pola eksploatacji wyraźnie w niej wymienione.	Umowa licencji ma charakter względny i w relacji pomiędzy licencjobiorcą a licencjodawcą stwarza uprawnienie do korzystania z utworu. Do istotnych komplikacji może dochodzić w przypadku przeniesienia praw majątkowych do utworu, przez podmiot który udzielił licencji. Przepisy o licencji, w odróżnieniu w szczególności od regulacji dotyczących w szczególności umowy najmu (art. 671 par. 1 KC), nie przewidują, by nabywca praw wstępował w trwający stosunek licencyjny. Powszechnie kwestionuje się również stosowanie do umów licencji przez analogię powołanego przepisu Kodeksu cywilnego. W praktyce, w szczególności w obrocie masowym, jakim jest obrót elektroniczny, w wielu przypadkach skutkować może to pozbawieniem licencjobiorcy skutecznej wobec nabywcy praw podstawy korzystania z utworu i wystąpieniem związanych z tym roszczeń.	Uzupełnienie regulacji ustawowej o przepisy przewidujące wstąpienie nabywcy majątkowych praw autorskich w trwający stosunek licencyjny.
4.		Art. 16	Jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, autorskie prawa osobiste chronią nieograniczoną w czasie i niepodlegającą zrzeczeniu się lub zbyciu więź twórcy z utworem, a w szczególności prawo do (...) nienaruszalności treści i formy utworu oraz jego rzetelnego wykorzystania;	Podczas gdy uregulowania w zakresie autorskich praw osobistych, w szczególności w odniesieniu do tzw. integralności utworu, zachowują znaczenie w przypadku tradycyjnie pojmowanej twórczości, stanowią istotne utrudnienie w obrocie gospodarczym w przypadku transakcji mających za przedmiot utwory, w przypadku których można a limine wykluczyć, by pomiędzy twórcą a utworem istniała jakakolwiek więź. Dotyczy to, przykładowo, projektów serwisów internetowych, UX, regulaminów i treści pokrewnych. Omawiana regulacja, celem redukcji ryzyka prawnego, wymusza stosowanie wątpliwych co do skutku rozwiązań kontraktowych, takich jak w szczególności zobowiązanie twórcy do niewykonywania praw autorskich.	Uzupełnienie przepisu o regułę interpretacyjną w myśl, której nie narusza praw osobistych, w tym szczególności prawa do integralności utworu, zmiana jego postaci w przypadku, gdy utwór ma charakter użytkowy, a jego wykonanie nastąpiło w warunkach uzasadniających uprawnienie nabywcy praw do wprowadzania zmian w utworze bez zgody twórcy.
5.	Ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U.2022.1648 – t.j. z późn. zm.)	art. 172 ust. 1	Zakazane jest używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego lub przesyłania niezamówionej informacji handlowej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną, chyba że abonent lub użytkownik końcowy uprzednio wyraził na to zgodę.	Art. 172 ust. 1 prowadzi do utrudnienia prowadzenia relacji biznesowych (relacje B2B), w niektórych przypadkach niemalże je blokując. Ogranicza dotarcie do podmiotów gospodarczych, z którymi w przyszłości może zostać nawiązana współpraca, prowadzi do zmniejszenia możliwości pozyskiwania nowych kontrahentów, co finalnie niekorzystnie wpływa na obrót gospodarczy.	Istotne preredagowanie treści przepisu w ten sposób, że w przypadku kontaktów biznesowych (relacje B2B) używanie telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego jest dozwolone. Natomiast zakaz używania telekomunikacyjnych

					urządzeń końcowych i automatycznych systemów wywołujących dla celów marketingu bezpośredniego pomiędzy osobami prawnymi winien obowiązywać od momentu sprzeciwu odbiorcy danych komunikatów.
6.		art. 209 ust. 1 (pkt 25 oraz 27)	Kto: ... 25) nie wypełnia obowiązków uzyskania zgody abonenta lub użytkownika końcowego, o których mowa w art. 161, art. 166, art. 169, art. 172 art. 174, ... 27) niezgodnie z przepisami art. 173 przechowuje informacje w urządzeniach końcowych abonenta lub użytkownika końcowego lub korzysta z informacji zgromadzonych w tych urządzeniach, ... - podlega karze pieniężnej. Wysokość kary pieniężnej określa art. 210 ust. 1 jako do 3 % przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym.	Wskazane punkty art. 209 ust. 1 przewidują bardzo wysoką karę pieniężną za prowadzenie marketingu bezpośredniego z wykorzystaniem telekomunikacyjnych urządzeń końcowych lub automatycznych systemów wywołujących oraz za naruszenie zasad przechowywania i dostępu do plików cookies (w tym brak lub niepoprawną informację o plikach cookies). Grożąca sankcja jest niewspółmiernie wysoka. Zwłaszcza, że za spam zgodnie z ustawą o świadczeniu usług drogą elektroniczną można dostać grzywnę do 5 000 zł i jest to też czyn nieuczciwej konkurencji.	Wykreślenie z art. 209 ust. 1 pkt 25) odesłania do art. 172 i art. 174. Uchylenie art. 209 ust. 1 pkt 27).
7.	Ustawa z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U.2020.344 – t.j. z późn. zm.)	art. 18 ust. 4	Usługodawca może przetwarzać, za zgodą usługobiorcy i dla celów reklamy, badania rynku oraz zachowań i preferencji usługobiorców z przeznaczeniem wyników tych badań na potrzeby polepszenia jakości usług świadczonych przez usługodawcę, inne dane dotyczące usługobiorcy, które nie są niezbędne do świadczenia usługi drogą elektroniczną.	Z przepisu art. 18 ust. 4 u.ś.u.d.e. wynika, że podstawą prawną legalnego przetwarzania danych usługobiorcy w odniesieniu do celów w nim wskazanych (w tym do celów reklamy) jest jego zgoda. Tymczasem RODO nie zawiera takiego ograniczenia. Każda z przesłanek określonych w art. 6 ust. 1 tego aktu prawnego jest autonomiczna i równorzędna. Dodatkowo, w szczególności art. 6 ust. 1 lit. f RODO jest zgodnie z zamierzeniami prawodawcy unijnego podstawą, na której można przetwarzać dane osobowe dla celów marketingowych, jakimi są reklama, czy badania rynku. Wynika to jednoznacznie z motywu 47 preambuły RODO. Dodatkowo RODO nie przewiduje żadnej klauzuli kompetencyjnej, która dawałaby możliwość zawężenia przesłanek legalizujących przetwarzanie w zakresie wynikającym z art. 18 ust. 4 u.ś.u.d.e. Przepis jest zatem sprzeczny z RODO, a ono zgodnie z art. 90 ust. 1 i 91 ust. 3 Konstytucji ma pierwszeństwo ponad przepisami ustawowymi.	Uchylenie wskazanego przepisu.

8.	Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U.2023.2383 – t.j. z późn. zm.)	art. 14b §5b	<p>Odmawia się, w drodze postanowienia, wydania interpretacji indywidualnej w zakresie tych elementów stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego, co do których istnieje uzasadnione przypuszczenie, że mogą:</p> <ol style="list-style-type: none">1. stanowić czynność lub element czynności określonej w art. 119a § 1 lub2. być przedmiotem decyzji wydanej z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści, lub3. stanowić nadużycie prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.	<p>Zgodnie z art. 14b §5b do wydania postanowienia o odmowie wydania interpretacji przepisów podatkowych wystarczy samo powzięcie uzasadnionego podejrzenia o możliwości wystąpienia czynników wskazanych w tym przepisie. W praktyce organy podatkowe często nadużywają tego przepisu wykorzystując go jako podstawa nieuzasadnionej odmowy wydania interpretacji, zwłaszcza przez powołanie się na klauzulę zapobiegającą unikaniu opodatkowania z art. 119a § 1 lub nadużycie prawa w VAT.</p>	<p>Wykreślenie sformułowania „istnieje uzasadnione przypuszczenie, że mogą” i zastąpienie go „które stanowią” lub doprecyzowanie występowania przesłanek „uzasadnionego przypuszczenia” według kryteriów wskazanych w orzeczeniach sądów administracyjnych.</p>
9.		art. 70b §6 pkt.1 i §7 pkt 8	<p>Bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu, z dniem:</p> <ol style="list-style-type: none">1. wszczęcia postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, o którym podatnik został zawiadomiony, jeżeli podejrzenie popełnienia przestępstwa lub wykroczenia wiąże się z niewykonaniem tego zobowiązania	<p>Przepisy przewidują skutek w postaci zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku z wszczęciem każdego postępowania o przestępstwo skarbowe lub o wykroczenie skarbowe, nawet jeżeli takie postępowanie zostanie następnie umorzone z uwagi na brak znamion czynu zabronionego. Prowadzi to do częstych nadużyć i instrumentalnego stosowania tego przepisu przez organy podatkowe, które wszczynają postępowanie na krótko przed upływem terminu przedawnienia, tylko w celu zawieszenia jego biegu.</p>	<p>Wykreślenie tego przepisu lub doprecyzowanie.</p>

10.	Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U.2022.2587 – t.j. z późn. zm.)	art. 15 ust. 1	Kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów ze źródła przychodów lub w celu zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 16 ust. 1. Koszty poniesione w walutach obcych przelicza się na złote według kursu średniego ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień poniesienia kosztu.	Jednym z kosztów w działalności e-commerce mogą być straty towarowe. W praktyce organy podatkowe uznaniowo traktują możliwość zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów takich strat, uzależniając powyższe od spełnienia dodatkowych wymogów, m.in. udokumentowania niezawinionego charakteru straty, chociaż nie wynika to bezpośrednio z przepisów ustawy.	Uregulowanie możliwości rozliczenia strat towarowych w kosztach podatkowych wprost w art. 15 wraz z dookreślonym wskazaniem ewentualnych wymogów dokumentacyjnych w tym zakresie.
11.		art. 18d ust. 2	Za koszty kwalifikowane uznaje się: (...)	Ustawa o CIT zawiera katalog wydatków, które można zaliczyć jako koszty kwalifikowane w działalności badawczo-rozwojowej. Co za tym idzie wydatki te można odliczyć poprzez ujęcie w kosztach, a także poprzez dodatkowe odliczenie od podstawy opodatkowania. Podwójnemu odliczeniu mogą jednak podlegać tylko wydatki określone w wymienionych przepisach jako koszty kwalifikowane.	W związku z wprowadzeniem w 2024 roku obowiązku wystawiania faktury elektronicznych w ramach systemu KSeF, należy poszerzyć katalog kosztów kwalifikowanych dla potrzeb ulgi badawczo-rozwojowej, w ustawie o CIT o koszty związane z wdrożeniem obowiązkowego KSeF. To pozwoliłoby przedsiębiorcom na pozyskanie finansowania kosztów związanych z wdrożeniem KSeF.
12.		art. 24a ust. 3 pkt 4 i 5, ust. 16	Art. 24a ust. 3 pkt 4 i 5 Zagraniczną jednostką kontrolowaną jest: (..) ust. 16. Przepisów ust. 1, 13a i 14 nie stosuje się, jeżeli zagraniczna jednostka kontrolowana, podlegająca opodatkowaniu od całości swoich dochodów w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, prowadzi w tym państwie istotną rzeczywistą działalność gospodarczą.	Obecne regulacje art. 24a ustawy CIT nakładają podatek i obowiązki na dochody pasywne zagranicznych jednostek kontrolowanych (CFC) wprowadzając „domniemanie dochodów” oraz ograniczenia dla spółek operacyjnych stanowiących podstawę ekspansji polskiego e-commerce. Przepis art. 24a ust. 16 ustawy o CIT wyłącza z opodatkowania CFC z krajów EOG oraz UE, ale nie uwzględnia tak istotne rynki jak np.: USA czy Wielką Brytanię. Ze względu na wzrost ekspansji polskiego e-commerce poza UE należy poszerzyć katalog krajów, w których prowadzenie rzeczywistej działalności wyłącza stosowanie przepisów CFC o kraje, z którymi Polska zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania.	Zmianę art. 24a ust. 16 ustawy o CIT poprzez zastąpienie słów: „podlegająca opodatkowaniu od całości swoich dochodów w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego”, słowami: „podlegająca opodatkowaniu od całości swoich dochodów w państwie członkowskim Unii Europejskiej ,w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub państwie z którym Rzeczpospolita Polska zawarła

					obowiązującą umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania”.
13.	Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U.2023.1570 – t.j. z późn. zm.)	art. 43 ust. 1 pkt 17	Zwalnia się od podatku: powszechne usługi pocztowe świadczone przez operatora obowiązanego do świadczenia takich usług, oraz dostawę towarów ściśle z tymi usługami związaną;	Oplaty pocztowe za wysyłkę towaru pobierane przez sprzedawców internetowych, co do zasady, w większości przypadków stanowią dla nich wynagrodzenie wpływające na zwiększenie podstawy opodatkowania oraz wartości podatku VAT do zapłaty. Umowy z pocztą bądź kurierem są bowiem zawierane przez przedsiębiorców we własnym imieniu i ponoszą oni odpowiedzialność za przesyłki.	Rozszerzenie zwolnienia z opodatkowania VAT na usługi pocztowe, w przypadku, gdy ich koszt jest refakturowany.
14.		Art. 86 ust. 11	Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, 10d i 10e, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z trzech następujących okresów rozliczeniowych, a w przypadku podatnika, o którym mowa w art. 99 ust. 2 i 3, w deklaracji podatkowej za jeden z dwóch następujących okresów rozliczeniowych.	Obecne brzmienie art. 86 ust. 11 ustawy o VAT rodzi wątpliwości co do tego, czy jeśli podatnik otrzyma fakturę zakupową po upływie trzech miesięcy od powstania obowiązku podatkowego po stronie sprzedawcy, to czy nabywca będzie mógł ująć tę fakturę w miesiącu jej otrzymania, czy też powinien dokonać korekty deklaracji. Choć obecnie orzecznictwo podatkowe opowiada się za pierwszym rozwiązaniem, to jednak nie wynika ono wprost z przepisów ustawy o VAT, co powoduje stan niepewności po stronie podatników.	Doprecyzowanie art. 86 ust. 11 ustawy o VAT, poprzez dodanie do niego odniesienia do art. 86 ust. 10b ustawy o VAT, przez co powinien otrzymać brzmienie: „Jeżeli podatnik nie dokonał obniżenia kwoty podatku należnego w terminach określonych w ust. 10, 10b, 10d i 10e, może obniżyć kwotę podatku należnego w deklaracji podatkowej za jeden z trzech następujących okresów rozliczeniowych”
15.		Art. 96 ust. 9a	Wykreśleniu z urzędu z rejestru jako podatnik VAT podlega także podatnik, który: <ol style="list-style-type: none"> 1. zawiesił wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów dotyczących zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na okres co najmniej 6 kolejnych miesięcy lub 2. będąc obowiązany do złożenia deklaracji, o której mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, nie złożył takich deklaracji za 3 kolejne miesiące lub takiej deklaracji za kwartał, lub 	Biorąc pod uwagę doniosłość konsekwencji wynikających z wykreślenia podatnika z rejestru podatników VAT, stoimy na stanowisku, iż w przypadkach opisanych w art. 96 ust. 9a oraz art. 97 ust. 15 ustawy o VAT, należy wprowadzić zasadę, że wykreślenie podatnika następuje w drodze decyzji. Warto zauważyć, że takie stanowisko jest akceptowane przez sądy administracyjne np. w Gdańsku w wyroku z 25 czerwca 2019 r. (sygn. akt I SA/Gd 557/19) i z 28 maja 2019 r. (sygn. akt I SA/Gd 591/19), w Szczecinie w wyroku z 6 grudnia 2018 r. (sygn. akt I SA/Sz 579/18), w Warszawie w wyrokach z 13 lipca 2018 r. (sygn. akt III SA/Wa 3158/17). Należy jednak zauważyć, że w tym zakresie można spotkać także pogląd przeciwny, który został wyrażony np. w wyroku WSA we Wrocławiu: z 5 marca 2019 r. (sygn. akt I SA/Wr 1164/18).	Proponowane jest wprowadzenie do ustawy o VAT reguły, zgodnie z którą wykreślenie podatnika następuje w drodze decyzji. Pozwoli to na zabezpieczenie interesów obu stron. Organ podatkowy będzie uprawniony do wykreślenia podatnika oraz skorzystania z tzw. fikcji doręczenia decyzji, podatnik zaś będzie mógł odwołać się od niekorzystnej dla niego decyzji. Co więcej, wykreślenie w drodze decyzji

			<ol style="list-style-type: none">3. składał przez 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracje, o których mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, w których nie wykazał sprzedaży, nabycia towarów lub usług ani importu towarów z kwotami podatku do odliczenia, lub,4. wystawiał faktury lub faktury korygujące, dokumentujące czynności, które nie zostały dokonane, lub5. prowadząc działalność gospodarczą wiedział lub miał uzasadnione podstawy do tego, aby przypuszczać, że dostawcy lub nabywcy biorący udział pośrednio lub bezpośrednio w dostawie tego samego towaru lub usługi uczestniczą w nierzetelnym rozliczaniu podatku w celu odniesienia korzyści majątkowej<ul style="list-style-type: none">• z zastrzeżeniem ust. 9b-9f.			będzie niosło za sobą obowiązek doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania oraz wyznaczenia terminu do wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego, co z kolei może pozwolić podatnikom na przedstawienie stosownych dokumentów potwierdzających brak podstaw do wykreślenia.
16.		Art. 97 ust. 15	W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1-3, złoży za 3 kolejne miesiące lub kwartał deklaracje, o których mowa w art. 99 ust. 1, 2 lub 3, w których nie wykazał sprzedaży, nabycia towarów lub usług ani importu towarów z kwotami podatku do odliczenia, naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu ten podmiot z rejestru jako podatnika VAT UE i powiadamia go o wykreśleniu.			
17.		Art. 106b ust. 1	Podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą: <ol style="list-style-type: none">1. sprzedaż, a także dostawę towarów i świadczenie usług, o których mowa w art. 106a pkt 2, dokonywane przez niego na rzecz innego podatnika podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze lub na rzecz osoby prawnej niebędącej podatnikiem;	Jedną z często spotykanych sytuacji wśród dużych podmiotów zajmujących się sprzedażą e-commerce może być jest wystawianie dużej liczby faktur lub faktury zbiorczej na rzecz tych samych podmiotów. Wprawdzie organy podatkowe nie kwestionują wystawiania faktury zbiorczych, ale należałoby to wprost uregulować w przepisach ustawy o VAT.	Do ustawy o VAT (np. jako art. 106b ust. 8 ustawy o VAT) powinien zostać dodany przepis odwzorowujący art. 220 dyrektywy 2006/112: „Państwa członkowskie zezwalają podatnikom na wystawienie faktur zbiorczych zawierających dane obejmujące kilka odrębnych dostaw towarów lub transakcji	

			<ol style="list-style-type: none">2. wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość, chyba że podatnik korzysta z procedury szczególnej, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a;3. wewnątrzwspólnotową dostawę towarów na rzecz podmiotu innego niż wskazany w pkt 1;4. otrzymanie przez niego całości lub części zapłaty przed dokonaniem czynności, o których mowa w pkt 1 i 2, z wyjątkiem przypadku, gdy zapłata dotyczy a) wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów lub b) czynności, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 4, c) dostaw towarów, dla których obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19a ust. 1b.		<p>świadczenia usług, pod warunkiem, że VAT od dostaw towarów lub transakcji świadczenia usług wymienionych na fakturze zbiorczej staje się wymagalny w ciągu tego samego miesiąca kalendarzowego. Bez uszczerbku dla art. 222 państwa członkowskie mogą zezwolić na to, by w fakturach zbiorczych uwzględniano dostawy towarów lub transakcje świadczenia usług, za które VAT stał się wymagalny w okresie dłuższym niż jeden miesiąc kalendarzowy.”</p>
18.		art. 106a pkt 4 art. 106b ust. 1 pkt 2	art. 106a Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się do <ol style="list-style-type: none">4) sprzedaży na odległość towarów importowanych, rozliczanej w procedurze szczególnej, o której mowa w dziale XII w rozdziale 9, przez podatników zidentyfikowanych na potrzeby tej procedury, dla których państwem członkowskim identyfikacji w rozumieniu przepisów tego rozdziału jest Rzeczpospolita Polski art. 106b ust. 1 podatnik jest obowiązany wystawić fakturę dokumentującą 2) wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość, chyba że podatnik korzysta z procedury szczególnej, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a	Przepisy art. 106a pkt 4 i art. 106b ust. 1 pkt.2 ustawy o VAT przewidują rozszerzony obowiązek fakturowania w przypadku towarów będących przedmiotem SOTI (sprzedaż na odległość towarów importowanych) przez operatorów interfejsów elektronicznych (IE) działających jako fikcyjny dostawca towarów (deemed supplier). Operator będzie zobowiązany do wystawienia faktury sprzedażowej na rzecz konsumenta.	Usunięcie przepisu art. 106a pkt 4 przewidującego obowiązek fakturowania w przypadku SOTI (sprzedaż na odległość towarów importowanych) przez operatora IE. Wyłączenie operatorów interfejsów elektronicznych (IE) jako zobowiązanych do rozliczenia transakcji realizowanych przez dostawców bazowych (deemed supplier) z obowiązku fakturowania dostaw krajowych w przypadku rozliczania takich transakcji w ramach VAT OSS, przez zmianę treści przepisu art. 106b ust. 1 pkt 2 na

					„wystawić fakturę dokumentującą wewnątrzwspólnotową sprzedaż towarów na odległość lub dostawy towarów na rzecz podmiotu niebędącego podatnikiem, o których mowa w art.7a ust. 2, chyba że dostawca korzysta z procedury szczególnej, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a”
19.		art. 106e ust.12 i ust.13		<p>Przepisy art. 106e ust.12 i ust.13 ustawy o VAT przewidują sankcje dla podatnika za wystawienie faktury z naruszeniem art. 106e ust. 1 pkt 18 ustawy o VAT tj. za brak na fakturze informacji o MPP (wyrazów „mechanizm podzielonej płatności”).</p> <p>Przepisy art. 106e ust.12 i ust.13 ustawy o VAT nadal uzależniają ewentualną sankcję nałożoną na wystawcę faktury od zachowania nabywcy towarów lub usług, na którym spoczywa obowiązek zapłaty faktury z zastosowaniem MPP. Mianowicie w/w sankcja nie jest ustalana, jeżeli zapłata kwoty odpowiadającej kwocie podatku VAT przypadającej na dostawę towarów lub usług wykazanych na fakturze została zapłacona z zastosowaniem w/w mechanizmu. Podatnicy wystawiający faktury nie mają zaś wpływu na nabywcy. W przypadku transakcji zawieranych drogą elektroniczną na odległość, faktura wystawiana jest w ramach zautomatyzowanego procesu zakupowego w oparciu o dane podane przez kupującego i na jego żądanie. E-sklepy wystawiają fakturę po zrealizowaniu sprzedaży i po przyjęciu płatności za towar lub usługę, z danymi podanymi przez nabywcę. Jeżeli sprzedawca nie otrzyma od nabywcy prawidłowych informacji w jakim charakterze nabywa ona te towary lub usługi - tj. jako podatnik do celów prowadzonej działalności gospodarczej czy też jako konsument, dokonujący zakupów w celach osobistych, może dojść do wystawienia błędnej faktury tj. bez oznaczenia na fakturze MPP, bez winy wystawcy.</p>	Wyłączenie lub złagodzenie sankcji dla podatnika za wystawienie faktury z naruszeniem art. 106e ust. 1 pkt 18 ustawy o VAT tj. za brak na fakturze informacji o MPP przewidzianych w art. 106e ust.12 i ust.13 ustawy o VAT, prze zmianę tego przepisu.

1. W przypadku gdy faktura dotyczy sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej,
 - 1) do egzemplarza faktury pozostającego u podatnika dołącza się paragon fiskalny w postaci papierowej dotyczące tej sprzedaży albo
 - 2) pozostawia się w dokumentacji numer dokumentu oraz numer unikatowy kasy rejestrującej zawarte na paragonie fiskalnym w postaci elektronicznej.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy sprzedaży dokumentowanej fakturą wystawianą przy zastosowaniu kasy rejestrującej, w przypadkach gdy wartość sprzedaży i kwota podatku są zaewidencjonowane w raporcie fiskalnym dobowym kasy.
3. W przypadku, gdy faktura w formie elektronicznej dotyczy sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, podatnik zostawia w dokumentacji
 - paragon w postaci papierowej dotyczący tej sprzedaży z danymi identyfikującymi tę fakturę
 - albo numer dokumentu oraz numer unikatowy kasy rejestrującej zawarte na paragonie fiskalnym w postaci elektronicznej.
4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy paragon został uznany za fakturę wystawioną zgodnie z art. 106e ust. 5 pkt 3.

Obowiązek fiskalizacji pomimo udokumentowania sprzedaży na rzecz osoby fizycznej nieprowadzącej działalności fakturą VAT.

Zniesienie równoczesnego obowiązku fiskalizacji w sytuacji udokumentowania sprzedaży na rzecz osoby fizycznej nieprowadzącej działalności fakturą VAT, która została udokumentowana fakturą VAT.

<p>21.</p>		<p>106j ust. 3</p>	<p>W przypadku gdy podatnik udziela upustu lub obniżki ceny w odniesieniu do wszystkich dostaw towarów lub usług na rzecz jednego odbiorcy w danym okresie, która</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. zawiera dodatkowo wskazanie okresu, do którego odnoszą się udzielany opust lub udzielana obniżka; 2. może nie zawierać (rodzaju) towaru lub usługi objętych korektą - w przypadku gdy korekta dotyczy wszystkich dostaw towarów i świadczonych usług. 	<p>Znacznym ułatwieniem dla podatników dokonujących sprzedaży byłoby realne uproszczenie wystawiania zbiorczych faktur korygujących. Naszym zdaniem, należy dokonać zmiany przepisu art. 106j ust. 3 ustawy o VAT, który wymienia elementy jakie powinna zawierać zbiorcza uproszczona faktura korygująca, ponieważ obecnie wymienione w nim elementy formalne faktury utrudniają ich stosowanie i wbrew przyjętej nazwie, nie wprowadzają żadnych uproszczeń, gdyż wymagają powołania danych z poszczególnych faktur pierwotnych, które są korygowane. Dodatkowo postulujemy, aby zbiorcze faktury uproszczone mogły być wystawiane nie tylko w razie udzielenia opustu albo obniżki ceny, ale również w sytuacjach jej podwyższenia. Naszym zdaniem, pozwoli to na rozszerzenie stosowania powoływanego przepisu i ułatwi podatnikom wypełnianie obowiązków dokumentacyjnych.</p>	<p>Proponujemy, aby art. 106j ust. 3 ustawy o VAT otrzymał następujące brzmienie w zakresie elementów, jakie powinna zawierać zbiorcza uproszczona faktura korygująca): „W przypadku, gdy podatnik udziela opustu lub obniżki ceny w odniesieniu do wszystkich dostaw towarów lub usług na rzecz jednego odbiorcy w danym okresie, faktura korygująca :</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. zawiera dodatkowo wskazanie okresu, do którego odnoszą się udzielany opust lub udzielana obniżka; 2. może nie zawierać (rodzaju) towaru lub usługi objętych korektą - w przypadku gdy korekta dotyczy wszystkich dostaw towarów i świadczonych usług . 3. może nie zawierać danych określonych w ust. 2 pkt 3 – 6;”
<p>22.</p>		<p>art. 108a ust.1</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Podatnicy, którzy otrzymali fakturę z wykazaną kwotą podatku, przy dokonywaniu płatności kwoty należności wynikającej z tej faktury mogą zastosować mechanizm podzielonej płatności (...) 	<p>Art. 108 ust. 1 uzależnia skorzystanie z mechanizmu podzielonej płatności (MPP, split payment) od posiadania faktury. Tymczasem przy płatnościach typu pay by link na tym etapie brak faktury – faktur jest wystawiana dopiero po zaksięgowaniu płatności. Ograniczenie możliwości korzystania z MPP (split payment) przy wykorzystaniu innych metod płatności niż przelewy bankowe.</p>	<p>Wprowadzenie możliwości identyfikowania transakcji także innymi metodami niż faktura np. ID płatności.</p>

<p>23.</p>		<p>art. 111 ust. 1 oraz art. 19a ust. 1</p>	<p>Art. 111.</p> <p>1. Podatnicy dokonujący sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących.</p> <p>Art. 19 a</p> <p>1. Obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi, z zastrzeżeniem ust. 1a, 5 i 7-11, art. 14 ust. 6, art. 20 i art. 21 ust. 1. (...)</p>	<p>W sytuacji sprzedaży towaru on-line za pobraniem, obowiązek podatkowy oraz obowiązek fiskalizacji powstanie w dacie odbioru przesyłki, co w praktyce przysparza nadmiernych trudności z ustaleniem dokładnej daty powstania obowiązku podatkowego.</p>	<p>W sytuacji sprzedaży on-line za pobraniem uznanie za moment powstania obowiązku podatkowego i fiskalizacji daty wysyłki.</p>
<p>24.</p>		<p>art. 111 ust. 1</p>	<p>Art. 111.</p> <p>1. Podatnicy dokonujący sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych są obowiązani prowadzić ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących. (...)</p>	<p>Z obowiązku wystawiania paragonów fiskalnych należy wyłączyć operatorów platform (IE) zobowiązanych do rozliczenia transakcji SOTI (sprzedaż na odległość towarów importowanych) realizowanych przez dostawców bazowych (deemed supplier). Obowiązek, fiskalizacji przez operatorów może spowodować wątpliwości konsumentów, kto jest zgodnie z prawem drugą stroną transakcji, tj. sprzedającym.</p>	<p>Dodanie przepisów w art. 111 ust. 1a, przewidujących odpowiednie zastosowanie art. 106b do przepisów art. 111 ust.1 dotyczących prowadzenia ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących.</p>
<p>25.</p>		<p>art. 113 ust. 1</p>	<p>art. 113 ust. 1. Zwalnia się od podatku sprzedaż dokonywaną przez podatników, u których wartość sprzedaży nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym kwoty 200 000 zł. Do wartości sprzedaży nie wlicza się kwoty podatku.</p>	<p>Art. 113 przewiduje zwolnienie podmiotowe w VAT w przypadku, gdy wartość obrotu netto nie przekracza kwoty 200 000 zł w danym roku podatkowym. Kwota ta nie uległa waloryzacji od 2017 roku, mimo wzrostu cen i inflacji. Kwotę zwolnienia podmiotowego należy znacząco podwyższyć.</p>	<p>Podwyższenie kwoty zwolnienia podmiotowego w art. 113 ust. 1 ustawy o VAT.</p>

26.		art.138i ust. 4	art. 138i ust. 4 Dla importu towarów, o którym mowa w ust. 1, stawka podatku wynosi 22%.	Zgodnie z art. 138i ust. 4 w związku z art. 146a pkt. 1 i art. 146aa pkt 1 ustawy o VAT, do opodatkowania importu towarów nabywanych przez konsumentów w ramach transakcji SOTI tj. sprzedaży na odległość towarów importowanych umieszczonych w przesyłkach o wartości rzeczywistej nieprzekraczającej równowartości 150 euro w procedurze uproszczonej (USZ) przez operatorów pocztowych i kurierów zastosowanie ma 23% stawka VAT. Przepis wyłącza możliwość pobrania VAT z tytułu importu towarów rozliczanych w procedurze USZ wg. obniżonych stawek VAT. Prowadzi to do nieuzasadnionego zróżnicowania stawek VAT dla takich samych towarów, i tym samym zawyżenia ceny, w zależności od zastosowanej procedury rozliczenia tego podatku tj. VAT -IOSS lub USZ na co konsument często nie ma wpływu. Dane dotyczące transakcji SOTI pozyskane od sprzedawców (dostawców bazowych), operatorów interfejsów elektronicznych lub nabywców (konsumentów) pozwolą na prawidłowe rozliczenia VAT z tytułu tych transakcji w ramach procedury UZS przez operatorów pocztowych i kurierów, w tym przyporządkowanie właściwej stawki VAT dla importowanego towaru.	Umożliwienie zastosowanie obniżonych stawek VAT dla importu towarów będących przedmiotem SOTI objętych procedurą USZ, przez zmianę z art. 138i ust. 4 ustawy o VAT na „Dla importu towarów, o którym mowa w ust. 1, stawka podatku jest stawka właściwa dla danego towaru, a jeżeli na podstawie przekazanych i zgromadzonych danych nie można ustalić tej właściwej stawki to stawka wynosi 22%,”
27.	Zmiana ustawy dnia 30.11.2022 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.996) (obowiązkowy KSeF)	art. 106ni ust. 1	Art. 106ni. 1 1. Jeżeli podatnik wbrew obowiązkom: <ol style="list-style-type: none">1. nie wystawił faktury ustrukturyzowanej przy użyciu Krajowego Systemu e-Faktur,2. w okresie trwania awarii Krajowego Systemu e-Faktur albo niedostępności Krajowego Systemu e-Faktur, albo w przypadku gdy podatnik nie ma możliwości wystawienia faktury ustrukturyzowanej z innego powodu niż awaria Krajowego Systemu e-Faktur wystawił fakturę niezgodnie z udostępnionym wzorem,3. nie przesłał w wymaganym terminie do Krajowego Systemu e-Faktur faktury, o której mowa w art. 106nf ust. 1 lub art. 106nh ust. 1 -naczelnik urzędu skarbowego nakłada, w drodze decyzji, na podatnika karę pieniężną w wysokości do	Nowe przepisy art. 106ni ust. 1 i 2 ustawy o VAT przewidują nałożenie kary pieniężnej do 100% kwoty podatku VAT wykazanego na fakturze lub do 18,7% kwoty należności ogółem z faktury w przypadku niewykazania podatku jeżeli podatnik: <ul style="list-style-type: none">• nie wystawił e-faktury przy użyciu systemu KSeF lub wystawił fakturę elektroniczną niezgodnie z udostępnionym wzorem w przypadku awarii KSeF (kara pieniężna w wysokości co najmniej 1.000 zł),• nie przesłał faktury poprzez system KSeF w określonym terminie Zaproponowana w projekcie KSeF treść przepisów oznacza, że na podatnika zobowiązanego do wystawienia dużej liczby e-faktur kara pieniężna może być nałożona za każdy przypadek niewystawienia faktury w przepisowym terminie lub niewłaściwej formie – a więc nawet kilkanaście razy.	Wprowadzenie co najmniej rocznego okresu przejściowego obowiązywania nowego systemu KSeF, podczas którego podatnicy nie ponosiliby żadnych konsekwencji, w tym odpowiedzialności za wykroczenie lub przestępstwo karne skarbowe w przypadku naruszenia obowiązku wystawienia i przesłania e-faktur w systemie KSeF. Usunięcie sankcji dla podatnika za niewystawienie i niewysłanie e- faktur oraz faktur elektronicznych przewidzianych w nowym art. 106ni ust. 1 ustawy o VAT lub ich złagodzenie przez np. wyłączenie lub

			100% kwoty podatku wykazanego na tej fakturze wystawionej poza Krajowym Systemem e-Faktur, a w przypadku faktury bez wykazanego podatku - karę pieniężną w wysokości do 18,7% kwoty należności ogółem wykazanej na tej fakturze wystawionej poza Krajowym Systemem e-Faktur.		ograniczenie odpowiedzialności w przypadku, gdy działania podatnika nie było celowe ani zawinione i dochował on należytej staranności, obniżenia kwoty kar pieniężnych.
28.	Ustawa z dnia 26 stycznia 1984 r. Prawo prasowe (Dz.U.2018.1914 – t.j. z późn. zm.)	<p>art. 7 ust. 2 pkt 2</p> <p>art. 7 ust. 2 pkt 3</p> <p>art. 20 ust. 1</p>	<p>Dziennikiem jest ogólnoinformacyjny druk periodyczny lub przekaz za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu, ukazujący się częściej niż raz w tygodniu .</p> <p>Czasopismem jest druk periodyczny ukazujący się nie częściej niż raz w tygodniu, a nie rzadziej niż raz w roku; przepis ten stosuje się odpowiednio do przekazu za pomocą dźwięku oraz dźwięku i obrazu innego niż określony w pkt 2.</p> <p>Wydawanie dziennika lub czasopisma wymaga rejestracji w sądzie okręgowym właściwym miejscowo dla siedziby wydawcy, zwanym dalej "organem rejestracyjnym". Do postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.</p>	W obecnym stanie prawnym, przy uwzględnieniu poglądów doktryny oraz stanowiska orzecznictwa, przyjmuje się, że prasą lub czasopismem jest również prowadzenie serwisu internetowego, na którym regularnie publikowane są informacje. Co więcej, za formę prasy (czyli dziennika lub czasopisma) mogą być również uznane blogi. Takie dość szerokie podejście do interpretacji definicji dzienników i czasopism powoduje, że bardzo duża część obecnie prowadzonych witryn internetowych wymagałaby rejestracji, a ponadto, konsekwentnie również zastosowania innych instytucji prawa prasowego (sprostowania, wyznaczenie redaktora naczelnego etc.). W obecnych realiach nie ma uzasadnienia dla utrzymywania tak daleko idącego sformalizowania działalności serwisów internetowych i blogów (w tym także tzw. blogoidów), których zakres działania jest szeroki i różnorodny (od serwisów amatorskich, prowadzonych przez pasjonatów, przez serwisy naukowe, popularnonaukowe oraz wyspecjalizowane serwisy branżowe i komercyjne).	<p>Dodanie w art. 7 ustępu 2 w którym wskazane będzie, że nie są uważane za czasopisma i dzienniki serwisy internetowe i blogi, prowadzone wyłącznie w formie elektronicznej w postaci strony internetowej, nieposiadające odpowiedników w wydaniach papierowych lub w wydaniach elektronicznych. Możliwe jest również wprowadzenie pojęcia eprasy, które będzie doprecyzowywało jakie publikacje internetowe będą mogły być uznane za taką formę. Istotne jest przede wszystkim rozgraniczenie prasy elektronicznej (czyli wydawanej np. w formie pdf lub też w innych formatach przewidzianych na urządzenia mobile lub czytniki) od zwykłych serwisów internetowych i blogów, chociażby prowadzonych jako działalność uboczna przez dziennikarzy.</p>
29.	Ustawa z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz.U.2022.2360 – t.j. z późn. zm.)	art. 6 pkt 2)	Przepisów ustawy, z zastrzeżeniem art. 6a-6d, nie stosuje się do: 2) transakcji płatniczych między płatnikiem a odbiorcą, dokonywanych za pośrednictwem umocowanej osoby wykonującej czynności zmierzające do zawarcia przez płatnika i odbiorcę oznaczonej umowy lub zawierającej taką umowę, w imieniu lub na rzecz wyłącznie płatnika albo wyłącznie odbiorcy;	Przepis zbyt wąsko zakreślający wyjątek od stosowania rygorów ustawy. Utrudnia przedsiębiorcom działającym w formule marketplace oraz platformom łączącym usługodawców i usługobiorców pośredniczenie w dokonywaniu płatności za towary/usługi. Uniemożliwia ww. przedsiębiorcom dokonywanie tak prostych operacji rozliczeniowych jak choćby zwrot – w imieniu sprzedawcy – ceny do konsumenta, który nabył towar, a następnie odstąpił od umowy. Ustawa o usługach płatniczych, w tym jej art. 6 pkt 2), stanowią implementację właściwej dyrektywy europejskiej.	Nowelizacja art. 6 pkt 2) ustawy wymaga wcześniejszej zmiany dyrektywy 2007/64/WE. Nowelizacja powinna iść w kierunku deregulacji i liberalizacji działalności przedsiębiorców pośredniczących przy zawieraniu umów sprzedaży oraz umów o świadczenie usług.

<p>30.</p>	<p>Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych</p> <p>(Dz.U.2022.2647 – t.j. z późn. zm.)</p>	<p>Art. 21 ust. 1 pkt. 68</p>	<p>1. Wolne od podatku dochodowego są:</p> <p>68) Wartość wygranych w konkursach i grach organizowanych i emitowanych (ogłaszanych) przez środki masowego przekazu (prasa, radio i telewizja) oraz konkursach z dziedziny nauki, kultury, sztuki, dziennikarstwa i sportu, a także nagród związanych ze sprzedażą premią towarów lub usług - jeżeli jednorazowa wartość tych wygranych lub nagród nie przekracza kwoty 2 000 zł; zwolnienie od podatku nagród związanych ze sprzedażą premią towarów lub usług nie dotyczy nagród otrzymanych przez podatnika w związku z prowadzoną przez niego pozarolniczą działalnością gospodarczą, stanowiących przychód z tej działalności.</p>	<p>Treść przepisu nie wskazuje, by Internet został zaliczony do środków masowego przekazu, gdyż wymieniono prasę, radio i telewizję. Zgodnie z bieżącym podejściem organów podatkowych, wygrane w konkursach i grach organizowanych i ogłaszanych przez Internet nie korzystają z tego zwolnienia. Sformułowanie „organizowanych i emitowanych (ogłaszanych) przez środki masowego przekazu” jest interpretowane przez organy podatkowe jako wymóg by organizatorem konkursu były podmioty zaliczane do środków masowego przekazu (prasa, radio lub telewizja). Zwolnienie od podatku nagród związanych ze sprzedażą premią nie dotyczy nagród otrzymanych przez podatnika w związku prowadzona przez niego działalnością gospodarczą. W przypadku sprzedaży premiowej organizowanej przez sklep internetowy dokonujący sprzedaży wysyłkowej trudno jest określić czy nabywca otrzyma nagrodę w związku z prowadzoną przez niego pozarolniczą działalnością gospodarczą, czy nie. I czy sklep będzie miał obowiązek poboru podatku PIT z tytułu tej nagrody.</p>	<p>Rozszerzenie środków masowego przekazu o Internet lub wskazanie wprost iż wyliczenie środków masowego przekazu w przepisie ma charakter wyłącznie przykładowy, a prasa, radio i telewizją nie wyczerpują definicji środków masowego przekazu. Zmiana z: „organizowanych i emitowanych (ogłaszanych) przez środki masowego przekazu” na „organizowanych i emitowanych (ogłaszanych) za pośrednictwem środków masowego przekazu”. Uchylić wyłączenie zastosowania zwolnienia wobec nagród związanych ze sprzedażą premią otrzymanych w związku prowadzoną działalnością gospodarczą.</p>
<p>31.</p>		<p>art. 26e ust. 2</p>	<p>Za koszty kwalifikowane uznaje się: (...)</p>	<p>Ustawa o PIT zawiera katalog wydatków, które można zaliczyć jako koszty kwalifikowane w działalności badawczo-rozwojowej. Co za tym idzie wydatki te można odliczyć poprzez ujęcie w kosztach, a także poprzez dodatkowe odliczenie od podstawy opodatkowania. Podwójnemu odliczeniu mogą jednak podlegać tylko wydatki określone w wymienionych przepisach jako koszty kwalifikowane.</p>	<p>W związku z wprowadzeniem w 2024 roku obowiązku wystawiania faktury elektronicznych w ramach systemu KSeF, należy poszerzyć katalog kosztów kwalifikowanych dla potrzeb ulgi badawczo-rozwojowej, w ustawie o PIT o koszty związane z wdrożeniem obowiązkowego KSeF. To pozwoliłoby przedsiębiorcom na pozyskanie finansowania kosztów związanych z wdrożeniem KSeF.</p>

<p>32.</p>		<p>art. 30f ust 3 pkt 4 i 5 i ust. 18</p>	<p>Art. 30f ust. 3 Zagraniczną jednostką kontrolowaną jest: (..)</p> <p>Art. 30f ust. 18 przepisów ust. 1, 15a i 16 nie stosuje się, jeżeli zagraniczna jednostka kontrolowana, podlegająca opodatkowaniu od całości swoich dochodów w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, prowadzi w tym państwie istotną rzeczywistą działalność gospodarczą.</p>	<p>Obecne regulacje art. 30f ustawy PIT nakładają podatek i obowiązki na dochody pasywne zagranicznych jednostek kontrolowanych (CFC) wprowadzając „domniemanie dochodów” oraz ograniczenia dla spółek operacyjnych stanowiących podstawę ekspansji polskiego e-commerce. Przepis art. 30f ust. 18 ustawy o PIT wyłącza z opodatkowania CFC z krajów EOG oraz UE, ale nie uwzględnia tak istotne rynki jak np.: USA czy Wielką Brytanię. Ze względu na wzrost ekspansji polskiego e-commerce poza UE należy poszerzyć katalogu krajów, w których prowadzenie rzeczywistej działalności wyłącza stosowanie przepisów CFC o kraje, z którymi Polska zawarła umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania.</p>	<p>Zmianę art 30f ust 18 ustawy o PIT poprzez zastąpienie słów:</p> <p><i>„podlegająca opodatkowaniu od całości swoich dochodów w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego”,</i></p> <p>słowami:</p> <p><i>„podlegająca opodatkowaniu od całości swoich dochodów w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w państwie należącym do Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub państwie z którym Rzeczpospolita Polska zawarła obowiązującą umowę o unikaniu podwójnego opodatkowania”.</i></p>
<p>33.</p>	<p>Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz.U.2022.2540 – t.j. z późn. zm.)</p>	<p>Art. 12 ust. 1 pkt 2b lit b i pkt. 5 lit a</p>	<p>Art. 12 ust. 1</p> <p>Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych wynosi:</p> <p>pkt 2b) 12% przychodów ze świadczenia usług:</p> <p>b) związanych z doradztwem w zakresie sprzętu komputerowego (PKWiU 62.02.10.0), związanych z oprogramowaniem (PKWiU ex 62.01.1), objętych grupowaniem "Oryginały oprogramowania komputerowego" (PKWiU 62.01.2), związanych z doradztwem w zakresie oprogramowania (PKWiU ex 62.02), w zakresie instalowania oprogramowania (PKWiU ex 62.09.20.0), związanych z zarządzaniem siecią i systemami informatycznymi (PKWiU 62.03.1);</p>	<p>Co do zasady dla usług branży IT zastosowanie ma podstawowa stawka ryczałtu 12% dotycząca usług wskazanych wprost w art. 12 ust. 1 pkt 2b lit. b ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym. W pozostałym zakresie świadczone usługi IT powinny podlegać opodatkowania według stawki 8,5 %, zgodnie z art. 12 ust. 1 pkt 5 lit. a tej ustawy.</p> <p>Powyższe przepisy podatkowe nie precyzują kiedy należy zastosować obniżoną stawkę podatku przy usługach IT.</p> <p>W wielu przypadkach trudno jest rozgraniczyć zakres świadczonych przez informatyków, testerów gier czy programistów. Dodatkowo organy podatkowe zajmują w wydawanych interpretacjach podatkowych sprzeczne stanowisko w niemal identycznych stanach faktycznych, często wobec usług o tym samym PKWiU i PKD.</p>	<p>Doprecyzowanie przepisów z art. 12 ust. 1 pkt 5 lit. a w związku z pkt 2b lit. b, w zakresie zastosowania obniżonej stawki ryczałtu od usług IT lub wydanie ogólnej interpretacji podatkowej w tym zakresie.</p>

			<p>pkt. 5) 8,5%:</p> <p>a) przychodów z działalności usługowej, w tym przychodów z działalności gastronomicznej w zakresie sprzedaży napojów o zawartości alkoholu powyżej 1,5%, z zastrzeżeniem pkt 1-4 oraz 6-8,</p>		
34.	<p>Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie kas rejestrujących z dnia 29 kwietnia 2019 r. (Dz. U.2021.1625 – t.j. z późn. zm.)</p>	<p>§6 ust. 1 pkt 2 §3 ust. 2 i ust. 3</p>	<p>§6 ust. 1 pkt 2</p> <p>w przypadku otrzymania przed dokonaniem sprzedaży całości albo części należności (zapłaty):</p> <p>a) w gotówce - wystawiają i wydają nabywcy, bez jego żądania, paragon fiskalny z chwilą jej otrzymania,</p> <p>b) za pośrednictwem poczty, banku lub spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej, odpowiednio na rachunek bankowy podatnika lub na rachunek podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, której jest członkiem - wystawiają i wydają nabywcy, bez jego żądania, paragon fiskalny niezwłocznie po jej uznaniu na rachunku podatnika, nie później niż z końcem miesiąca, w którym została uznana na rachunku podatnika, a jeżeli przed końcem tego miesiąca dokonano sprzedaży, nie później niż z chwilą jej dokonania;</p> <p>§3</p> <p>2. Nie ewidencjonuje się zwrotów towarów i uznanych reklamacji towarów i usług.</p> <p>3. Zwroty towarów i uznane reklamacje towarów i usług, które skutkują zwrotem całości albo części należności (zapłaty) z tytułu sprzedaży, ujmuje się w odrębnej ewidencji zawierającej:</p>	<p>Restrykcyjne przepisy regulujące ewidencję zwrotów i reklamacji - w przypadku dokumentowania sprzedaży na kasie fiskalnej, zwrot towaru skutkuje koniecznością sporządzenia ewidencji zwrotów i reklamacji, która musi zawierać m.in. dokument potwierdzający dokonanie sprzedaży oraz protokół przyjęcia zwrotu towaru lub reklamacji towaru, podpisany przez sprzedawcę i nabywcę, albo notatkę służbową lub protokół z nabycia sprawdzającego.</p> <p>Restrykcyjne przepisy dotyczące daty fiskalizacji otrzymanej zapłaty z chwilą jej wpływu na rachunek co było niemożliwe., gdyż bardzo często podatnicy o otrzymaniu zapłaty na konto dowiadują się z opóźnieniem, zaś kasa nie pozwala na rejestrowanie sprzedaży wstecz. W praktyce zaliczki są więc ewidencjonowane na kasie rejestrującej w dniu, w którym podatnik dowiedział się o ich otrzymaniu, a nie w dniu faktycznego otrzymania. Organy podatkowe akceptowały taką praktykę.</p>	<p>Jednoznaczne uregulowanie dopuszczalności zastąpienia tych dokumentów innymi dowodami (aktualnie w praktyce organy podatkowe dopuszczają taką możliwość wbrew literalnemu brzmieniu przepisów) Zmiana przepisu ust. 2, przez wprowadzenie możliwości późniejszej fiskalizacji otrzymanej zapłaty np. z końcem miesiąca, w którym została uznana na rachunku podatnika.</p>

			<ol style="list-style-type: none"> 1. datę sprzedaży; 2. nazwę towaru lub usługi pozwalającą na jednoznaczny ich identyfikację i ewentualnie opis towaru lub usługi stanowiący rozwinięcie tej nazwy; 3. termin dokonania zwrotu towaru lub reklamacji towaru lub usługi; 4. wartość brutto zwracanego towaru lub wartość brutto towaru lub usługi będących przedmiotem reklamacji oraz wysokość podatku należnego - w przypadku zwrotu całości należności z tytułu sprzedaży; 5. zwracaną kwotę (brutto) oraz odpowiadającą jej wysokość podatku należnego - w przypadku zwrotu części należności z tytułu sprzedaży; 6. dokument potwierdzający dokonanie sprzedaży, a w przypadku gdy dokonanie sprzedaży potwierdza paragon fiskalny lub faktura w postaci elektronicznej - numer tego paragonu lub tej faktury oraz numer unikatowy; 7. protokół przyjęcia zwrotu towaru lub reklamacji towaru lub usługi podpisany przez sprzedawcę i nabywcę albo notatkę służbową lub protokół z nabycia sprawdzającego. 		
35.	Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks Pracy (Dz.U.2023.1465 – t.j. z późn. zm.)	Art. 29 § 2	§ 2. Umowę o pracę zawiera się na piśmie. Jeżeli umowa o pracę nie została zawarta z zachowaniem formy pisemnej, pracodawca przed dopuszczeniem pracownika do pracy potwierdza pracownikowi na piśmie ustalenia co do stron umowy, rodzaju umowy oraz jej warunków.	Brak możliwości zawarcia umowy o pracę w postaci elektronicznej. Chodzi tu o niedopuszczalność zastosowania formy dokumentowej. Forma elektroniczna w rozumieniu art. 781 § 1 k.c. w praktyce nie jest stosowana z uwagi na niewielkie wykorzystanie kwalifikowanego podpisu elektronicznego wśród pracowników. Opisana sytuacja jest uciążliwa w dzisiejszym obrocie gospodarczym. Zwłaszcza w kontekście telepracy, osób działających zdalnie lub firm, które działają w wielu lokalizacjach. Każdorazowe przesyłanie umowy pocztą generuje koszty. Liberalizacja formy usprawniłaby ten proces.	Należy dopuścić zawieranie umowy o pracę i dokonywania opisanych wcześniej zmian za pomocą podpisu osobistego, podpisu zaufanego lub w formie dokumentowej.

36.		Art. 29 § 3 oraz § 3 ²	<p>§ 3 Pracodawca informuje pracownika na piśmie, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia zawarcia umowy o pracę, o:</p> <ol style="list-style-type: none">1. obowiązującej pracownika dobowej i tygodniowej normie czasu pracy,2. częstotliwości wypłat wynagrodzenia za pracę,3. wymiarze przysługującego pracownikowi urlopu wypoczynkowego,4. obowiązującej pracownika długości okresu wypowiedzenia umowy o pracę,5. układzie zbiorowym pracy, którym pracownik jest objęty, <p>a jeżeli pracodawca nie ma obowiązku ustalenia regulaminu pracy – dodatkowo o porze nocnej, miejscu, terminie i czasie wypłaty wynagrodzenia oraz przyjętym sposobie potwierdzania przez pracowników przybycia i obecności w pracy oraz usprawiedliwiania nieobecności w pracy.</p> <p>§ 3². Pracodawca informuje pracownika na piśmie o zmianie jego warunków zatrudnienia, o których mowa w § 3 pkt 1-4, o objęciu pracownika układem zbiorowym pracy, a także o zmianie układu zbiorowego pracy, którym pracownik jest objęty, niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 1 miesiąca od dnia wejścia w życie tych zmian, a w przypadku gdy rozwiązanie umowy o pracę miałoby nastąpić przed upływem tego terminu – nie później niż do dnia rozwiązania umowy.</p>	Podobnie, w przypadku wypowiedzania umów, wprowadzania zmian warunków zatrudnienia i przekazywania dokumentacji drogą elektroniczną. Postulujemy możliwość dokonywania ich w formie dokumentowej bądź za pomocą podpisu osobistego czy podpisu zaufanego.	Należy dopuścić zawieranie umowy o pracę i dokonywania opisanych wcześniej zmian za pomocą podpisu osobistego, podpisu zaufanego lub w formie dokumentowej.
37.		Art. 101 ³	Umowy, o których mowa w art. 101 ¹ § 1 i w art. 101 ² § 1, wymagają pod rygorem nieważności formy pisemnej.	Forma zawarcia umowy o zakazie konkurencji oraz przewidziana sankcja dotycząca teje umowy powinna być zbieżna z formą właściwą dla zawarcia umowy o pracę.	Należy dopuścić zawieranie umowy o zakazie konkurencji i dokonywania zmian za pomocą podpisu osobistego, podpisu zaufanego lub w formie dokumentowej.

38.

Art. 13.3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 166 z 30.04.2004 r., str. 1, z późn. Zm.).

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady WE Nr 987/2009 z 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania

rozporządzenia (WE) Nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284 z 30.10.2009 r., str. 1, z późn. Zm.).

art. 35 § 1-3 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2021.735 – t.j. z późn. zm.).

Zaświadczenie A1 o ustawodawstwie właściwym dla osoby, która wykonuje pracę najemną i pracę na własny rachunek w różnych Państwach Członkowskich UE, EOG lub Szwajcarii na podstawie art. 13.3 Rozporządzenia Parlamentu i Rady (WE) Nr 883/2004

Przepisy unijne wyróżniają kilku typów zaświadczenia A1. Do najczęściej spotykanych należy: zaświadczenie A1 wydane w związku z delegowaniem pracowników do wykonywania pracy najemnej w innym państwie członkowskim; Zgodnie z art. 12 ust. 1 rozporządzenia nr 883/2004: osoba, która wykonuje działalność jako pracownik najemny w państwie członkowskim w imieniu pracodawcy, który normalnie prowadzi tam swą działalność, a która jest delegowana przez tego pracodawcę do innego państwa członkowskiego do wykonywania pracy w imieniu tego pracodawcy, nadal podlega ustawodawstwu pierwszego państwa członkowskiego, pod warunkiem że przewidywany czas takiej pracy nie przekracza 24 miesięcy i że osoba ta nie jest wysłana, by zastąpić inną delegowaną osobę. Aktualnie w przypadku pracowników wykonujących pracę zdalną z własnej inicjatywy zwłaszcza w ramach tzw. workation, ZUS może odrzucić złożony przez pracodawcę wniosek o A1, ponieważ w tym przypadku tylko pracownik ma wyłączny interes w wykonywaniu pracy z określonego innego kraju, w którym pracodawca może nie prowadzić żadnej działalności.

Należy wprowadzić zaświadczenie A1 wydane w związku z wykonywaniem przez pracownika pracy zdalnej w innym państwie członkowskim za zgodą pracodawcy.

39.

Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz.U.2022.1375 – t.j. z późn. zm.)

Art. 49

§ 1. Pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo.

§ 2. Pokrzywdzonym może być także niemająca osobowości prawnej:

1. instytucja państwowa lub samorządowa;
2. inna jednostka organizacyjna, której odrębne przepisy przyznają zdolność prawną.

§ 3. Za pokrzywdzonego uważa się zakład ubezpieczeń w zakresie, w jakim pokrył szkodę wyrządzoną pokrzywdzonemu przez przestępstwo lub jest zobowiązany do jej pokrycia.

Problem związany z dochodzeniem roszczeń z tytułu odszkodowań dobrowolnie wypłacanych przez firmy klientom, gdy padną oni ofiarą przestępstwa, dokonanego z wykorzystaniem usługi danej firmy. Dużym ułatwieniem byłoby dochodzenie tych roszczeń w procesie karnym, jednak ze względu na dyspozycję art. 49 kpk, która wąsko definiuje poszkodowanego, nie jest to możliwe. Sądy bardzo rzadko decydują się na przyznanie tego statusu. W efekcie, udaje się odzyskać jedynie ok 15 % należności. Proponujemy zmianę tego przepisu.

Uzupełnienie treści przepisów paragrafów 3 i 5. § 2 Pokrzywdzonym może być także instytucja państwowa, samorządowa lub społeczna, choćby nie miała osobowości prawnej. § 3 Za pokrzywdzonego uważa się zakład ubezpieczeń lub inny podmiot w zakresie, w jakim pokrył szkodę wyrządzoną pokrzywdzonemu przez przestępstwo lub jest zobowiązany do jej pokrycia. § 5 (Nowy) Za pokrzywdzonego uważa się także podmiot trzeci w zakresie, w jakim wyrządzenie szkody pokrzywdzonemu przez przestępstwo powoduje

§ 3a. W sprawach o przestępstwa przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową, o których mowa w art. 218-221 oraz w art. 225 § 2 Kodeksu karnego, organy Państwowej Inspekcji Pracy mogą wykonywać prawa pokrzywdzonego, jeżeli w zakresie swego działania ujawniły przestępstwo lub wystąpiły o wszczęcie postępowania.

§ 4. W sprawach o przestępstwa, którymi wyrządzono szkodę w mieniu instytucji lub jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 2, jeżeli nie działa organ pokrzywdzonej instytucji lub jednostki organizacyjnej, prawa pokrzywdzonego mogą wykonywać organy kontroli państwowej, które w zakresie swojego działania ujawniły przestępstwo lub wystąpiły o wszczęcie postępowania.

odpowiedzialność osobistą tego podmiotu wobec pokrzywdzonego.
albo
§ 5 (Nowy) Za pokrzywdzonego uważa się także podmiot trzeci w zakresie, w jakim ze względu na szczególny charakter zobowiązania wobec pokrzywdzonego pokrył szkodę wyrządzoną pokrzywdzonemu przez przestępstwo lub jest zobowiązany do jej pokrycia.

40.

Ustawa z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. 2023.1124 – t.j. z późn.zm.)

Art. 42

1. Instytucje obowiązane mogą stosować uproszczone środki bezpieczeństwa finansowego w przypadkach, w których ocena ryzyka, o której mowa w art. 33 ust. 2, potwierdziła niższe ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.
2. O niższym ryzyku prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu może świadczyć w szczególności:
 - 1) to, że klient jest:
 - a. jednostką sektora finansów publicznych, o której mowa w art. 9 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2019 r. poz. 869),
 - b. przedsiębiorstwem państwowym albo spółką z większościovym udziałem Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego lub ich związków,

Przepis wprowadza uproszczone środki bezpieczeństwa finansowego dla określonej kategorii podmiotów. Nie uwzględnia jednak w żadnym miejscu podmiotów, które zostały poddane identyfikacji i weryfikacji w innej instytucji obowiązanej. W przypadku wykonywania transakcji płatniczych, np. usługi acquiringu, transfer środków pieniężnych odbywa się przy udziale banku, który dokonał identyfikacji i weryfikacji. Taki sam obowiązek jest nałożony na dostawcę usług płatniczych, co skutkuje koniecznością podawania szeregu danych i dokumentów po raz kolejny przez klientów i zniechęca ich do korzystania z usług online.

Zasadnym wydaje się wprowadzenie uproszczonych środków bezpieczeństwa finansowego dla podmiotów mających siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo państwa równoważnego, które zostały zweryfikowane przez inny podmiot świadczący usługi finansowe, o ile instytucja obowiązana może na każde żądanie organu nadzoru wskazać podmiot, który dokonał identyfikacji i weryfikacji w pełnym zakresie.

- c. spółką, której papiery wartościowe są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym podlegającym wymogom ujawniania informacji o jej beneficjencie rzeczywistym wynikającym z przepisów prawa Unii Europejskiej lub odpowiadającym im przepisom prawa państwa trzeciego, albo spółką z większościowym udziałem takiej spółki
 - d. rezydentem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
 - e. rezydentem państwa trzeciego określanego przez wiarygodne źródła jako państwo o niskim poziomie korupcji lub innej działalności przestępczej,
 - f. rezydentem państwa trzeciego, w którym według danych pochodzących z wiarygodnych źródeł obowiązują przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odpowiadające wymogom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu;
- 2) zawarcie umowy ubezpieczenia, gdy składka roczna nie przekracza równowartości 1500 euro lub składka jednorazowa nie przekracza 3500 euro; w przypadku grupowych umów ubezpieczenia wskazana wartość składek liczona jest w odniesieniu do każdego ubezpieczonego;

- 3) przystąpienie i uczestnictwo w pracowniczym programie emerytalnym, uczestnictwo w pracowniczym planie kapitałowym, zawarcie umowy i gromadzenie oszczędności na indywidualnym koncie emerytalnym lub indywidualnym koncie zabezpieczenia emerytalnego;
- 4) oferowanie produktów lub usług w celu zapewnienia odpowiednio zdefiniowanego i ograniczonego dostępu do systemu finansowego klientom mającym ograniczony dostęp do produktów lub usług oferowanych w ramach tego systemu;
- 5) oferowanie produktów lub usług powiązanych z klientem, w przypadku których ryzyko prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu jest ograniczane za pomocą innych czynników, w tym jednostek uczestnictwa funduszy inwestycyjnych otwartych lub specjalistycznych funduszy inwestycyjnych otwartych lub określonych rodzajów pieniądza elektronicznego;
- 6) powiązanie stosunków gospodarczych lub transakcji okazjonalnej z:
 - a. państwem członkowskim Unii Europejskiej, państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
 - b. państwem trzecim określanym przez wiarygodne źródła jako państwo o niskim poziomie korupcji lub innej działalności przestępczej,

			<p>c. państwem trzecim, w którym według danych pochodzących z wiarygodnych źródeł obowiązują przepisy dotyczące przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu odpowiadające wymogom wynikającym z przepisów Unii Europejskiej z zakresu przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu.</p> <p>3. Uproszczonych środków bezpieczeństwa finansowego nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 5 i 6.</p>		
41.		Art. 43 ust. 2 pkt 7	<p>O wyższym ryzyku prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu może świadczyć w szczególności: (...)</p> <p>7) nawiązywanie albo utrzymywanie stosunków gospodarczych lub przeprowadzanie transakcji okazjonalnej bez fizycznej obecności klienta – w przypadku gdy związane z tym wyższe ryzyko prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu nie zostało ograniczone w inny sposób, w tym przez użycie notyfikowanego środka identyfikacji elektronicznej adekwatnie do średniego poziomu bezpieczeństwa, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającym dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73), lub wymóg stosowania kwalifikowanego podpisu elektronicznego lub podpisu potwierdzonego profilem zaufanym ePUAP;</p>	<p>Wszystkie relacje nawiązywane na odległość są uważane za stwarzające wysokie ryzyko. Ustawa nie rozróżnia umów okazjonalnych i regularnych stosunków gospodarczych traktując te relacje jednakowo. W konsekwencji nawet podmioty, z którymi instytucje obowiązane współpracują regularnie muszą być poddawane wzmożonym procedurom AML.</p>	<p>Postulujemy uznanie za transakcje o niskim ryzyku, uprawniającym do stosowania uproszczonych środków bezpieczeństwa, transakcji zawieranych z podmiotem, z którym instytucja obowiązana utrzymuje stosunki gospodarcze.</p>

Witold Chomiczewski
PEŁNOMOCNIK E-IZBY DS. LEGISLACJI
LUBASZ I WSPÓLNICY

Marta Kasztelan
E-PODATKI
SOWIŃSKI I PARTNERZY

Mec. Agata Kowalska
PRAWA KONSUMENTA
CHABASIEWICZ,
KOWALSKA I WSPÓLNICY

STRUKTURA LEGISLACYJNA E-IZBY

Mec. Magdalena Golonka
ZRÓWNOWAŻONY ROZWÓJ
CHABASIEWICZ,
KOWALSKA I WSPÓLNICY

**Mec. Magdalena
Zielińska-Kuć**
ALKOHOL ONLINE
WKB WIERCIŃSKI,
KWIECIŃSKI, BAEHR

Mec. Bartosz Skowroński
DS. OCHRONY KONKURENCJI
BHR ADWOKACI RADOWSKI
I PARTNERZY

Dr Dominik Lubasz
KODEKS USŁUG CYFROWYCH
LUBASZ I WSPÓLNICY

Mec. Robert Sowiński
ADR
SOWIŃSKI I PARTNERZY

**DOŁĄCZ DO DZIAŁAŃ
LEGISLACYJNYCH
NA RZECZ NIWELOWANIA
BARIER LEGISLACYJNYCH
W GOSPODARCE CYFROWEJ!**

IZBA GOSPODARKI ELEKTRONICZNEJ

KONTAKT:

ul. Łucka 18/76
00-845 Warszawa
www.eizba.pl

